

РЕШЕНИЕ

№ 2305

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 06.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1175** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по постъпила жалба от В. И. Г. срещу отказ за предоставяне на обществена информация на заместник-кмета на Столична община с изх. № СОА24-ЕВ01-9-[3]/17.01.2024 г.

С жалбата се поддържа, че отказът е незаконосъобразен, като в тази връзка се сочи, че исканата информация относно възнаграждението на ръководителя на общинското предприятие е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, тъй като е свързана с разходването на средства от общинския бюджет и не представлява защитени лични данни, а от друга страна, ще даде възможност на заявителя да си състави мнение по интересуващите го въпроси. Твърди се, на следващо място, че е налице хипотезата на чл. 31, ал. 5, пр. 2 ЗДОИ, съгласно която съгласието на трето лице не е необходимо, когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването на информацията. По изложените съображения се прави искане за отмяна на оспорения отказ за предоставяне на обществена информация, като се признае правото на жалбоподателя на достъп до исканата информация и се задължи ответникът да я предостави в поисканата форма.

В съдебното заседание жалбоподателят, чрез адв. Т., поддържа жалбата, като претендира отмяна на обжалвания акт по изложените в същата доводи.

Ответникът – заместник-кмет на Столична община, представя административната преписка, като в съдебното заседание, чрез процесуалния си

представител юрк. М., взема становище за неоснователност на подадената жалба.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Със заявление за достъп до обществена информация с рег. № СОА24-ЕВ01-9/05.01.2024 г., подадено по електронен път чрез електронната платформа „Контактен център“ на Столична община, на основание Закона за достъп до обществена информация от жалбоподателя В. Г. е поискано предоставяне на следната информация за бивш директор на ОП „Екоравновесие“: Списък/отчет с извършените услуги/дейности от лицето по активни или изтекли към момента граждански договор/и, сключени със и в полза на Столична община и/или ОП Екоравновесие за периода от 01.01.2021 г. до 05.01.2024 г., който съдържа: описание на услугата/действието; срок, в който е извършена услугата/действието; получено възнаграждение за извършената услуга/действие.

Във връзка с постъпилото заявление с писмо с изх. № СОА24-ЕВ01-9-[1]/08.01.2024г. от директора на Дирекция „ Околна среда“ до и.д. директор на ОП „Екоравновесие“ е изпратено копие от заявлението за достъп до обществена информация и е изискано представяне в срок до 15.01.2024 г. на наличната в общинското предприятие информация, с цел изготвяне на решение по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ.

С писмо с рег. № СОА24-ЕВ01-9/2/15.01.2024 г. директорът на ОП „Екоравновесие“ е предоставил в Столична община информация по поставените в заявлението въпроси, като е информирал директора на Дирекция „ Околна среда“, че за периода от 06.10.2021 г. до 31.12.2023 г. общинското предприятие има сключен договор с В. А., като отношенията между тях са уредени съгласно правилата на гражданското право. Търсената от жалбоподателя информация относно размера на определеното с договора възнаграждение директорът на предприятието е определил като лични данни, отнасящи се до конкретно физическо лице, и е направил извод, че съгласно чл. 2, ал. 5 ЗДОИ тези данни не са предмет на обществена информация.

С писмо с изх. № СОА24-ЕВ01-9-[3]/17.01.2024 г. от заместник-кмет на Столична община, връчено на жалбоподателя по електронен път на 18.01.2024г., на последния е предоставено копие от писмо с рег. № СОА24-ЕВ01-9/2/15.01.2024 г.

Не е спорно, а и от представената Заповед № СОА23-РД09-2498/20.11.2023 г. на кмета на Столична община се установява, че ръководителите на направления към Столична община, вкл. заместник-кметове, са оправомощени да разглеждат, процедурат и да се произнасят по заявления за предоставяне на достъп до обществена информация по смисъла на ЗДОИ, касаещи информация, относима към поверените им структури в Столична община.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ и срещу административен акт по смисъла на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК съобразно нормата на чл. 40, ал. 1 ЗДОИ. По тези съображения съдът приема, че жалбата е допустима. Местната компетентност на настоящия съд да разгледа повдигнатия правен спор се обуславя от разпоредбата на чл. 133, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При издаването на акта не е допуснато нарушение на формата на акта, което да доведе до неговата незаконосъобразност. На подаденото заявление е отговорено в писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 АПК и чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, който изисква писмено уведомяване на заявителя за решението на органа по подадено заявление.

Оспореното решение за отказ за предоставяне на обществена информация е незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и на целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. Според легалната дефиниция, дадена с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/, и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации - чл. 11 ЗДОИ. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл. 13, ал. 2 ЗДОИ.

Освен цитираната разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37, ал. 1,

т. 1 и т. 2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 5 ДР на ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация. Съгласно чл. 38, ал. 1 ЗМСМА кметът е орган на изпълнителната власт в общината, съответно е задължено лице по см. на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ и от неговата компетентност е да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация. Правомощията си, с оглед предвидената в чл. 28, ал. 2 ЗДОИ възможност, кметът на Столична община е предоставил на длъжностни лица в общината – ръководителите на направления – заместник-кметове, главния архитект, секретаря и директора на Дирекция "Сигурност", съобразно Заповед № СОА23-РД09-2498/20.11.2023г., приета по делото. В процесния случай разглеждането на подаденото заявление за достъп до обществена информация е от компетентността на заместник-кмета, ръководещ направление "Зелена система, екология и земеползване", който е и издател на обжалвания акт. Предвид това съдът приема, че оспореното писмо, обективиращо отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, е издадено от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Според чл. 24, ал. 1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В чл. 25, ал. 1 ЗДОИ са регламентираны изискванията към съдържанието на писменото заявление.

Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл. 28, ал. 1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. Когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл. 32 и чл. 33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл. 34 и чл. 38 ЗДОИ.

В конкретния случай по същество е налице постановен отказ за предоставяне на исканата от жалбоподателя информация, като в писмото не е посочено правното основание, което е послужило за отказа, поради което направеното в тази връзка възражение от жалбоподателя се явява основателно. Фактическите основания, послужили за отказа, сочат на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, доколкото се основава на защитата на интересите на трето лице. Както се посочи по-горе, съгласно

чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ задълженият субект може да откаже предоставяне на търсената от заявителя информация, ако достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, като изключение е предвидено при наличието на надделяващ обществен интерес. Според ал. 2 на същата разпоредба в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

В случая няма данни административният орган да е поискал съгласието на третото лице, съответно същото да е отказало достъпа, като, отделно от това, не е обсъдил дали е законово изключение съобразно принципите на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ за надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, в изпълнение на която разпоредба задълженият субект по чл. 3 ЗДОИ е длъжен да изложи съображения за оборване на тази презумпция. Когато е налице надделяващ обществен интерес, двете кумулативни предпоставки за ограничаване на правото на достъп - засягане на интересите на третото лице и липсата на негово съгласие за ограничаване на правото на достъп, не се прилагат и за органа е налице задължение да предостави исканата обществена информация. Наличието на надделяващ обществен интерес е дефинирано в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ - когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. В настоящия случай следва да се приеме, че чрез исканата информация заявителят може да си състави мнение по интересувашите го въпроси, свързани с разходване на средства от общинския бюджет. В тази връзка съдът счита, че не е налице пречка да бъде предоставена исканата обществена информация във връзка с разходването на средства от общинския бюджет, доколкото законът цели да улесни прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ относно вземаните от тях решения и да гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от същите субекти, а исканата информация ще даде възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект. При това положение настоящият състав приема, че изложените в мотивите на оспорваното решение фактически основания не осъществяват визираните в закона правни основания за отказ за предоставяне на обществена информация.

Предвид изложеното жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспорваният акт - отменен като постановен при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел. С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията, дадени с настоящото решение.

По разноските в производството.

Независимо от изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски, тъй като не претендира такива по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. И. Г. отказ за предоставяне на обществена информация на заместник-кмета на Столична община с изх. № СОА24-ЕВ01-9-[3]/17.01.2024 г.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне по заявлението на В. И. Г. с рег. №

СОА24-ЕВ01-9/05.01.2024 г. от заместник-кмета на Столична община, направление „Зелена система, екология и земеползване“, при съобразяване указанията по тълкуване и прилагане на закона в 14-дневен срок от уведомяването. Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: